

سسی و نهمین دوره رقابت‌های بین‌المللی کشتی فرنگی جام تختی در حالی به میزبانی اندیشک و با حضور کشتی‌گیران مطرح داخلی و کشتی‌گیرانی از هشت کشور خارجی برگزار شد که جام قهرمانی این رقابت‌ها در کشورمان ماند. ایران با کسب ۲۴۰ امتیاز خود را به عنوان تیم اول رقابت‌ها معرفی کرد تا جام را در خانه نگه دارد. تیم‌های آذربایجان، گرجستان و کوبا نیز به ترتیب با ۱۰۹، ۱۳۴ و ۱۷۸ امتیاز دوم تا چهارم شدند. در ۵۵ کیلوگرم مصیب اکبری، در ۶۰ کیلوگرم مهرداد مردانی، در ۶۳ کیلوگرم محمد نوربخش، در ۶۷ کیلوگرم محمد الیاسی، در ۷۲ کیلوگرم محمد رضا گرایسی، در ۷۷ کیلوگرم محمدعلی گرایسی، در ۸۲ کیلوگرم جمال اسماعیلی، در ۸۷ کیلوگرم یوسف قادریان، در ۹۷ کیلوگرم الخاندرو اوکیندلان گابریل روسیل (کوبا) و در ۱۳۰ کیلوگرم اسکار پینو هیندس (کوبا) به عنوان نفرات نخست هر وزن معرفی شدند. این قهرمانی در حالی به دست آمد که ایران دو مدال طلا را از دست داد. طلاهایی در دسته سنگین‌وزن که در آن حسن آریایی نژاد و شهاب قوره‌جیلی در دو وزن ۹۷ و ۱۳۰ کیلوگرم در فینال برابر کشتی‌گیران کوبا تن به شکست دادند تا یک قهرمانی تماماً طلائی از تیم کشورمان دور بماند. یک نکته به جا مانده از این مسابقات بحث تکراری سلفی‌گیران بود. با پایان رقابت‌ها و زمانی که مراسم اهدای مدال در حال برگزاری بود، تماشاگران بی‌شمار حاضر در مسابقه به راحتی و بدون دیدن هیچ مانعی بر سر راه‌شان خود را به تشکر رساندند و دوربین‌های گوشی‌شان را برای سلفی با کشتی‌گیران تنظیم کردند. هر چند کشتی‌گیران و محمد بنبا آغوش باز به این اقدام تماشاگران پاسخ مثبت دادند اما تعداد بسیار زیاد آنها و درخواست‌شان برای گرفتن عکس سلفی مشکلاتی را به وجود آورد، تاجایی که این موضوع حتی گلابه کشتی‌گیران کوبایی را نیز به همراه داشت.

چاقو کشی نشده

خبر چاقو کشی در لیگ هندبال یکی از عجیب‌ترین خبرهایی بود که می‌شود شنید. چاقو کشی نه با روح ورزش سنسخت دارد و نه جایگاهش در ورزش کشور است. با این حال رضاعلی دولو، سرپرست فدراسیون هندبال تماماً این خبر را که در بعضی مسابقات لیگ چاقو کشی رخ داده است تکذیب کرد. او گفت: «این مساله واقعیت ندارد و هیچ چاقو کشی رخ نداده است. در بازی نیروی زمینی کارزون و ذوب آهن اتفاقاتی افتاد که کمیته انضباطی اتفاقات این بازی را بررسی و محرومیت‌هایی را در نظر گرفت.» به دولو این انتقاد نیز وارد است که با توجه به کاندیداتوری او در فدراسیون هاکسی و ناشنوایان، سرپرست هندبال زمان زیادی را برای مدیریت این رشته خرج نمی‌کند. موضوعی که باز هم با تکذیب دولو مواجه شد: «من از ساعت ۷ صبح تا ۹ شب در فدراسیون هندبال هستم. هیچ صحبتی هم برای انتخابات فدراسیون‌های هاکسی و ناشنوایان با کسی انجام ندادم.»

دورگه‌های بسکتبال می‌آیند؟

در چند ماه گذشته هر از گاهی صحبت‌هایی درباره آمدن دو بسکتبالیست دورگه به اردوی تیم ملی شنیده می‌شود. این دو بازیکن آرون گرامی پور بازیکن ایرانی-انگلیسی و مایک رستم‌پور بازیکن ایرانی-آمریکایی بودند که نام‌شان پیرامون اردوی آسمان‌نرخاها می‌چرخید. گرامی پور حتی تجربه بازی در لیگ ایران را دارد و چیزی نمانده بود که او در پنجره پنجم انتخابی جام جهانی هم به میدان برود اما آسیب دیدگی مانع این اتفاق شد. رستم‌پور نیز برای ملحق شدن به تیم ملی باید کارهای سربازی‌اش را انجام می‌داد که گویا این پروسه به سرانجام رسیده و او می‌تواند به زودی به ایران بیاید. این در حالی است که گرامی پور به خاطر سربازی همچنان مشکل ورود و خروج از کشور دارد و باید دید آیا این بازیکن به تیم ملی می‌رسد یا خیر. مایک رستم‌پور پدری ایرانی و مادری آمریکایی دارد و متولد مینه‌سوتا است و در پست چهار بازی می‌کند.

غوغای غرب!

سه تیم غربی در نیمه‌نهایی جام ملت‌ها؛ اولین بار بعد از ۲۳ سال

خدا حافظی که او استرالیا با جام ملت‌ها در چند ساعت، فرصتی برای قدرتمندی تیم‌های غربی بود. تیم‌هایی که زمانی گفته می‌شده هرگز به پای قدرت‌های شرق آسیا نمی‌رسند، حالا نیمه‌نهایی جام ملت‌ها را به تسخیر در آورده‌اند. به گواه آمار و ارقام، بهترین و آماده‌ترین چهره‌های جام ملت‌های ۲۰۱۹ نیز، از کشورهای غرب آسیا هستند. موضوعی که نشان از یک تغییر بزرگ در استانداردهای فوتبال قاره کهن دارد.

آریطاری

ایران، اولین تیمی بود که از غرب آسیا خودش را به نیمه‌نهایی جام ملت‌های ۲۰۱۹ رساند. تیم ملی، در یک چهارم نهایی کاملاً برتر از چین نشان داد و برای کنار زدن این حریف، در دسر چندانی را تحمل نکرد. چین با وجود همه شعارها، تبلیغ‌ها و هزینه‌ها، هنوز توانایی رقابت با تیم ملی ایران را ندارد و نمی‌تواند در میدان‌های بزرگ برای تیم ملی خط و نشان بکشد.

یک روز بعد از صعود تیم کی‌روش با کنار زدن لیبی و پسر ها، نوبت به تیم‌های دیگر منطقه غرب آسیا بود که دست به یک کولاک تمام‌عیار بزنند. قطر روبه‌روی کره جنوبی قرار گرفت و در حالی که همه تصور می‌کردند قافیه را به سون هیونگ مین و همبازی‌ها خواهد باخت، با یک شلیک استثنایی حریف را به زانو در آورد. عنایا هاباز هم حساب‌شده و دقیق فوتبال بازی کردند و توانستند پنجمین کلین‌شیت متوالی در جام را نیز پشت سر بگذارند. شگفتی

بعدی اما ساعاتی بعد با حذف مدافع عنوان قهرمانی رقم خورد. استرالیا که در دوره گذشته به فینال جام ملت‌ها رسیده بود و دوره قبل در خانه جام را بالای سر برده بود، پس از شکست مقابل اردن در مرحله گروهی، در یک چهارم نهایی نیز مغلوب امارات میزبان شد تا خیلی زود به خانه برگردد. حالا سه تیم از چهار تیم نهایی باقی‌مانده در جدول رقابت‌ها، متعلق به غرب آسیا هستند. موضوعی که نشان از پیشرفت کشورهای غربی در فوتبال

و در جازدن شرقی‌ها دارد. ایران با پروژه طولانی کارلوس کی‌روش، دوباره به یکی از قدرت‌های بزرگ قاره تبدیل شده است، قطری‌ها با انگیزه میزبانی جام جهانی و البته به واسطه آکادمی اسپایر یک نسل درخشان ساخته‌اند و اماراتی‌ها نیز چنان ثباتی در فوتبال به دست آورده‌اند که حتی با وجود مصدومیت بهترین بازیکن‌شان، به دومین نیمه‌نهایی متوالی در آسیا راه پیدا می‌کنند. حالا ژاپن به غریبه‌ای تبدیل شده که در محاصره

غربی‌ها، کار دشواری برای قهرمانی خواهد داشت. چهار سال قبل، امارات و عراق در مرحله نیمه‌نهایی جام ملت‌ها حاضر بودند اما هر دو تیم در این مرحله شکست خوردند تا به تماشای دیدار کره جنوبی و استرالیا در فینال بنشینند. سال ۲۰۱۱ حتی یک تیم از غرب آسیا نیز در مرحله نیمه‌نهایی جام ملت‌ها حاضر نبود. با وجود برگزاری رقابت‌ها در غرب آسیا و کشور قطر، چهار تیم ژاپن، استرالیا، کره جنوبی و ازبکستان به مرحله نیمه‌پایانی راه پیدا کردند و در نهایت جام به سامورایی‌ها تعلق گرفت. در واقع تعداد تیم‌های غربی حاضر در نیمه‌نهایی این دوره از جام ملت‌ها، از مجموع دو دوره گذشته نیز بیشتر شده است. سال ۲۰۰۷ عراق و عربستان فینال جام ملت‌ها را برگزار کردند اما دو تیم دیگر حاضر در نیمه‌نهایی این تورنمنت، شرقی بودند. در جام ملت‌های ۲۰۰۴ چین نیز کشورهای ایران و بحرین به همراه چین و ژاپن چین و ژاپن توانستند در بین چهار تیم نهایی قرار بگیرند. در جام ملت‌های ۲۰۰۰ لبنان هم اوضاع چندان به سود تیم‌های غربی نبود. در این تورنمنت ژاپن، کره جنوبی و چین به نیمه‌نهایی رسیدند و عربستان تنها تیم غربی حاضر در این مرحله لقب گرفت. آخرین بار در جام ملت‌های ۱۹۹۶ امارات بود که نیمه‌نهایی جام ملت‌ها با بیشتر از دو تیم غربی تشکیل شد. در آن دوره امارات، عربستان، ایران و کویت ترکیبی کاملاً غربی برای مرحله نیمه‌نهایی ساختند. در پنج دوره گذشته جام ملت‌ها، تنها یک بار تیمی از غرب آسیا جام را بالای سر برده است. شاید این دوره، زمان ایده‌آلی برای پایان دادن به این روند باشد. وقتی کره جنوبی و ژاپن با دریافت میزبانی مشترک جام

سال ۲۰۰۷ عراق و عربستان فینال جام ملت‌ها را برگزار کردند اما دو تیم دیگر حاضر در نیمه‌نهایی این تورنمنت، شرقی بودند. در جام ملت‌های ۲۰۰۴ چین نیز کشورهای ایران و بحرین به همراه چین و ژاپن توانستند در بین چهار تیم نهایی قرار بگیرند

جهانی ۲۰۰۲ برای اولین بار در تمام تاریخ جام جهانی را به آسیا آوردند، تصور می‌شد کشورهای منطقه شرق آسیا برای همتایان غربی‌شان در فوتبال دست‌نیافتنی هستند. بعد از ۲۰ سال اما قطر دوباره جام جهانی را به آسیا برمی‌گرداند و اماراتی‌ها نیز به عنوان یک کشور معتبر در میزبانی از تورنمنت‌های فوتبال، جام باشگاه‌های جهان را برگزار می‌کنند. البته که قرار نیست کشورهای مثل کره و ژاپن متوقف شوند و از حرکت دست بکشند اما باید پذیرفت که کشورهای غربی با سرعت بیشتری پیشرفت کرده‌اند و این پیشرفت همچنان ادامه دارد. همین حالا بهترین گلزن و بهترین پاسور جام ملت‌ها از کشورهای غربی هستند. ایران و قطر تنها تیم‌های تورنمنت به شمار می‌روند که تا امروز هیچ گلی دریافت نکرده‌اند. عربستان با فوتبال مالکانه‌اش مورد توجه قرار گرفته و عراق یک نسل جدید از فوتبالیست‌های با استعداد و آینده‌دار معرفی کرده است. به نظر می‌رسد آینده فوتبال در آسیا، به کشورهای غربی تعلق خواهد داشت.

عدد به عدد

یک ضربه داخل چارچوب بوده است. برتری قاطع هفت بر یک در شوت‌های داخل چارچوب نشانگر فشاری است که مهاجمان چین در تقابل با مدافعان ایران تحمل کرده‌اند. چینی‌ها هرگز نتوانستند در موقعیت مناسب و با تمرکز به سمت دروازه ایران ضربه بزنند. در سایر آمارها هم برتری با تیم ملی ایران بوده است. ایران در مصاف یک چهارم نهایی صاحب ۶ ضربه کره زد و در مقابل هیچ کرنری به حریف خود نداد. علاوه بر این کره‌ها در سانتر از جناحین نیز ایران با ۱۶ سانتر مقابل ۱۲ سانتر فعال تراز حریف خود عمل کرده است. حتی در خطا کردن هم تیم سفیدپوش میدان فعال‌تر از تیم سرخپوش بوده است. ایرانی‌ها ۱۸ خطا انجام دادند و در مقابل متحمل ۱۴ خطا از سوی بازیکنان چین شدند.

تاکتیک کی‌روش

تاکتیک موفق کی‌روش برابر چین و سماجت مهاجمان ایران در تحت فشار گذاشتن مدافعان حریف باعث شد تیم سفیدپوش میدان تقریباً چهار برابر بیشتر از حریف در موقعیت شوت‌زنی به سمت دروازه قرار بگیرد. چینی‌ها در این بازی سخت فقط پنج بار موفق به شوت‌زنی شدند، در حالی که بازیکنان ایران ۱۸ بار طی ۹۰ دقیقه به سمت دروازه حریف شوت زدند. یعنی در هر پنج دقیقه یک بار! نکته جالب‌تر دقت شوت‌های بازیکنان ایران در مقایسه با چینی‌ها بوده است. از ۱۸ شوت ایرانی‌ها هفت ضربه داخل چارچوب حریف قرار گرفته و از پنج شوت چینی‌ها فقط

را درباره تاکتیک ایران مقابل چین روشن می‌کند. ایرانی‌ها در مجموع فقط هشت درصد بیشتر از چینی‌ها پاس داده‌اند اما در آمار پاس‌های بلند این برتری به ۴۳ درصد می‌رسد که نشان از تمرکز ایران روی پاس‌های بلند دارد. مجموع پاس‌های دو تیم در این بازی گویای ۳۹۴ پاس برای ایران و ۳۶۵ پاس برای چین است که تفاوت چندانی را نشان نمی‌دهد. اما در آمار پاس‌های بلند ایران ۷۰ به ۴۹ از چین بالاتر است و این نشان می‌دهد تیم برنده این بازی ۴۳ درصد بیشتر از تیم بازنده از پاس‌های بلند استفاده کرده است. جالب اینکه در زمینه دقت پاس هم دو تیم تقریباً برابر بوده‌اند. ۷۴ درصد از پاس‌های چین درست به مقصد رسیده و این آمار برای ایران ۷۶ درصد بوده است.

مالکیت بیشتر

تیم ملی ایران در حالی با سه گل اختلاف و برتری مطلق چین را شکست داد که در زمینه مالکیت توپ اختلاف چندانی با حریف نداشت. شاگردان کی‌روش در ۵۲ درصد از زمان این بازی صاحب توپ بودند و در ۴۸ درصد زمان هم توپ را در اختیار چینی‌ها گذاشتند. تاکتیک کی‌روش در مصاف با چین، بازی مستقیم و استفاده از پاس‌های بلند بود که به خوبی نتیجه‌بخش شد و موقعیت‌های گل ایران روی همین پاس‌ها و تحت فشار گذاشتن مدافعان حریف به دست آمد. آمار پاس‌های بلند و کوتاه این بازی، نکات جالبی

چهره روز

نگاهی به معادله عجیب سون، تاتنهام و کره جنوبی

وقتی همه بازنده بودند!

بهترین بازیکن حال حاضر قاره آسیا، متعلق به کره جنوبی است اما با این وجود کره‌ای‌ها خیلی زود از جام ملت‌ها کنار رفتند. سون هیونگ مین در حالی جام را ترک کرد که حتی نتوانسته بود یک گل در این رقابت‌ها به ثمر برساند. او البته با پناالتی گرفتن و پاس گل دادن، مهره موثری برای کره به شمار می‌رفت اما در جام ملت‌ها، در سطح همیشگی‌اش فوتبال بازی نکرد و فوق‌العاده ظاهر نشد. شاید بزرگ‌ترین مشکل او، دیر ملحق شدن به تیم ملی کره جنوبی بود. مشکلی که موجب شد او به خوبی در شرایط مسابقه قرار نگیرد و به سون مدنظر هواداران کره تبدیل نشود. آن‌چه از شروع این فصل میان این ستاره، فدراسیون فوتبال کره جنوبی و

به فینال را از دست دادند. سون در یک بازه زمانی بسیار کوتاه شانس بردن جام ملت‌ها و جام اتحادیه انگلیس را از دست داد. حالا تاتنهامی‌ها خوشحال هستند که دوباره این بازیکن را در اختیار خواهند داشت. کره‌ای‌ها اما در سال سخت‌سئون، تا کام بزرگ جام ملت‌ها لقب گرفتند.

از بحرین در مدت ۱۲۰ دقیقه‌ای، در جدال با تیم ملی قطر شکست خورد و جام را ترک کرد. به صورت همزمان، تاتنهامی‌ها نیز در دیدار برگشت نیمه‌نهایی جام اتحادیه و در حالی که هری کین و دله‌الی را نیز به دلیل مصدومیت در اختیار نداشتند، در ضربات پنالتی مغلوب چلسی شدند و شانس صعود

باشگاه تاتنهام رخ داده، در نهایت به ضرر هر سه طرف ماجرا تمام شد. فصل جدید لیگ برتر تازه آغاز شده بود که سون ناچار شد با ترک تاتنهام، راهی اردوی تیم ملی امید کره جنوبی شود. ماجرا از این قرار بود که بر اساس قوانین سختگیرانه سربازی در کره، سون تنها می‌توانست با طلای بازی‌های آسیایی یا مدال المپیک معاف شود و در غیر این صورت باید در دو سال بعدی، از تاتنهام جدا می‌شد و برای سبزی کردن دوران سربازی به کشورش برمی‌گشت. او با رضایت تاتنهام و برای نجات دادن آینده‌اش، به تیم امید کره ملحق شد و این تیم را قهرمان بازی‌های آسیایی کرد. شاید اگر کره‌ای‌ها کمی انعطاف بیشتری از خودشان نشان می‌دادند و سون را با این چالش بزرگ روبه‌رو نمی‌کردند، او نیز در

اوایل فصل با چنین فشاری روبه‌رو نمی‌شد و در اوج آمادگی به تیم ملی می‌رسید. سون هیونگ مین اما ناچار شد در یک مقطع مهم از فصل به جاکار تا سفر کند و همراه تیم ملی امید کشورش باشد. تاتنهامی‌ها که این امتیاز بزرگ را به سون و کشورش داده بودند، به هیچ قیمتی نمی‌پذیرفتند که سون دوباره تیم‌شان را ترک کند و این بار حدود یک ماه دور از ترکیب اسپرز باشد. آنها تنها رضی شدند تا سون بعد از دو بازی حساس با چلسی و منچستر، راهی اردوی تیم ملی شود. ستاره بزرگ فوتبال کره قرار بود بعد از مرحله گروهی برای تیمش به میدان برود اما به محض رسیدن به امارات، سرمربی او را در ترکیب تیم قرار داد و نتیجه این تصمیم، خستگی مفرط این فوتبالیست بود. او با تیم ملی کره موفق نبود و با وجود عبور